Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 28. Februar 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 28 lutego 1941 r.	Nr. 10

Inhalt / Treść

Verordnung

über die Änderung von Ortsnamen im Generalgouvernement.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Über die Feststellung deutscher Ortsnamen und Änderung von Ortsnamen im Generalgouvernement (Umbenennung oder Änderung der Schreibweise) entscheidet die Regierung des Generalgouvernements (Abteilung Innere Verwaltung). Ihre Entscheidung wird, sofern nichts anderes bestimmt wird, einen Tag nach der Verkündung im Amtlichen Anzeiger für das Generalgouvernement wirksam.

§ 2

Diese Verordnung tritt am 1. März 1941 in Kraft.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Rozporządzenie

o zmianie nazw miejscowości w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

O ustalaniu niemieckich nazw miejscowości oraz zmianie nazw miejscowości w Generalnym Gubernatorstwie (przemianowanie lub zmiana pisowni) decyduje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Wydział Spraw Wewnętrznych). Decyzja jego staje się skuteczną, o ile nie postanawia się inaczej, w następnym dniu po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym dla Generalnego Gubernatorstwa.

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1941 r.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung

über die Hemmung von Verjährungsfristen des Wechsel- und Scheckrechts.

Vom 20. Februar 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Die Verjährung der in der Verordnung über die Hemmung von Verjährungsfristen des Wechsel- und Scheckrechts vom 1. September 1940 (VBlGG. I S. 259) bezeichneten Ansprüche gilt über den 28. Februar 1941 hinaus bis zum 31. Dezember 1941 als gehemmt.

Dresden, den 20. Februar 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

Drugie rozporządzenie

o wstrzymaniu terminów przedawnienia prawa wekslowego i czekowego.

Z dnia 20 lutego 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Przedawnienie roszczeń, określonych w rozporządzeniu o wstrzymaniu terminów przedawnienia prawa wekslowego i czekowego z dnia 1 września 1940 r. (Dz. rozp. GG. I str. 259), uważa się poza dzień 28 lutego 1941 r. aż do dnia 31 grudnia 1941 r. jako wstrzymane.

Dresden, dnia 20 lutego 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Tarifordnung

für Arbeiter und Arbeiterinnen in der Forstwirtschaft (Tarifregister Nr. 12/1)

Vom 7. Februar 1941.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

Geltungsbereich.

(1) Diese Tarifordnung gilt für die im Generalgouvernement in den Betrieben der staatlichen, kommunalen und privaten Forstwirtschaft beschäftigten Arbeiter und Arbeiterinnen. Sie findet keine Anwendung auf die aus dem Reich abgeordneten oder von dort neu eingestellten Deutschen.

(2) Landarbeiter und Arbeiter, die in gemischten Betrieben mit betriebseigener Forstwirtschaft nur vorübergehend und im Zeitlohn arbeiten, unterstehen dieser Tarifordnung nicht. Sofern sie im Stücklohn beschäftigt werden, erhalten sie die Stücklohnsätze der Tarifordnung.

(3) Entstehen Zweifel darüber, ob ein Betrieb zur Forstwirtschaft im Sinne der Tarifordnung gehört, so entscheidet der Distriktschef.

§ 2

Stundenlöhne.

(1) Es sind folgende Stundenlöhne zu zahlen:

1. Arbeitern

nach vollendetem 21. Lebensjahr	0,50	Zloty
nach vollendetem 17. Lebensjahr	0,40	„
vor vollendetem 17. Lebensjahr	0,26	„

2. Arbeiterinnen

nach vollendetem 18. Lebensjahr	0,36	Zloty
nach vollendetem 16. Lebensjahr	0,26	„
vor vollendetem 16. Lebensjahr	0,22	„

Ordynacja taryfowa

dla pracowników i pracownic fizycznych w gospodarce leśnej (Rejestr taryfowy Nr. 12/1).

Z dnia 7 lutego 1941 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 13) w połączeniu z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

Zakres mocy obowiązującej.

(1) Niniejsza ordynacja taryfowa dotyczy pracowników i pracownic fizycznych, zatrudnionych w Generalnym Gubernatorstwie w przedsiębiorstwach państwowej, komunalnej i prywatnej gospodarki leśnej. Nie ma ona zastosowania do Niemców, odkomenderowanych z Rzeszy lub stamtąd nowoprzyjętych.

(2) Robotnicy rolni i pracownicy fizyczni, którzy pracują tylko przejściowo i za wynagrodzeniem według czasu w przedsiębiorstwach mieszanych z samodzielnym zakładem gospodarki leśnej, nie podlegają niniejszej ordynacji taryfowej. O ile są zatrudnieni za wynagrodzeniem od sztuki, otrzymują oni stawki wynagrodzenia od sztuki, zawarte w niniejszej ordynacji taryfowej.

(3) Jeżeli zachodzą wątpliwości, czy dane przedsiębiorstwo zalicza się do gospodarki leśnej w rozumieniu ordynacji taryfowej, to rozstrzyga Szef Okręgu.

§ 2

Godzinowe.

(1) Należy płacić następujące godzinowe:

1. pracownikom fizycznym

po ukończonym 21 roku życia	0,50	zł.
po ukończonym 17 roku życia	0,40	„
przed ukończonym 17 rokiem życia	0,26	„

2. pracownicom fizycznym

po ukończonym 18 roku życia	0,36	zł.
po ukończonym 16 roku życia	0,26	„
przed ukończonym 16 rokiem życia	0,22	„

(2) In dem Lohn ist die Vergütung für die Gestellung gut brauchbarer Holzhauer- und landesüblicher Bodenbearbeitungswerkzeuge enthalten.

(3) Vorarbeiter erhalten einen Zuschlag von 10 v. H.

(4) Der Distriktschef kann für einzelne Betriebe oder fest begrenzte Teilbetriebe und für besondere Arbeiten Abweichungen zulassen.

§ 3

Stücklohnsätze.

(1) Beim Holzeinschlag gelten die folgenden Stücklohnsätze. Soweit Holzsortimente nicht genannt sind oder andere Arbeiten im Stücklohn ausgeführt werden, sind die Sätze so zu bemessen, dass ein Arbeiter bei normaler Leistung 120 v. H. des Stundenlohnes eines 21jährigen Arbeiters verdienen kann.

(2) Holzsortimente	Hauerlohn je Einheit in Groschen in Schlägen	Durchforstungen	Entrinden je Einheit in Groschen
Furniere von Eichen je fm	375	400	100
Furniere von sonstigem Laubholz je fm	230	250	—
Laubstammholz, hart je fm	200	220	—
Laubstammholz, weich je fm	180	200	—
Laubholz, Faserkurzholz u. anderes Nutzrollholz je fm	240	260	120
Laubholz, hart, Brennscheit u. Brennknüppel je fm	200	220	—
Laubholz, weich, Brennscheit u. Brennknüppel je fm	180	170	—
Nadelholz, Blöcke je fm	160	180	100
Nadelholz, Stammholz je fm	140	160	100
Nadelholz, Gruben- und Faserlangholz je fm	180	200	125
Nadelholz, Grubenstempel, Faserkurzholz und anderes Nutzrollholz je fm	210	230	150
Nadelholz, Brennscheit u. Brennknüppel je fm	180	200	100
Gewinnung von Fichtgerbrinde je fm	—	—	150

(3) In den Stücklohnsätzen ist die Vergütung für das Rücken des Schichtholzes bis zu 30 m mittlerer Entfernung enthalten. Die Vergütung für ein Rücken über diese Entfernung hinaus ist durch die staatlichen Oberförstereien gemäss Abs. 1 festzusetzen.

(4) Die Stücklöhne gelten für normale standörtliche, bestandsmässige und klimatische Verhältnisse. Bei Holzeinschlägen an steilen Hängen, in stark sumpfigem Gelände, in Beständen mit geschlossenem Unterholz, mit sehr schlechten Stammformen oder mit mehr als 50 v. H. pilz-

(2) W wynagrodzeniu mieści się zapłata za dostarczenie zdatnych do użytku narzędzi drwalskich i miejscowo przyjętych narzędzi do uprawy gleby.

(3) Przodownicy otrzymują dodatek 10%-owy.

(4) Szef Okręgu może dla poszczególnych przedsiębiorstw lub ściśle ograniczonych działów przedsiębiortwa oraz dla szczególnych prac zezwolić na wyjątki.

§ 3

Stawki wynagrodzenia od sztuki.

(1) Przy zrębie obowiązują następujące stawki wynagrodzenia od sztuki. O ile nie są wymienione sortymenty drzewne lub inne prace są wykonywane za wynagrodzeniem od sztuki, należy stawki tak obliczyć, by pracownik fizyczny przy normalnej wydajności mógł zarobić 120% godzinowego 21-letniego pracownika fizycznego.

(2) Sortymenty drzewne	wynagrodzenie za sztukę od jednostki w groszach w zrębach	w trzebierzach	korowanie od jednostki w groszach
Forniery dębowe za każdy m^3	375	400	100
Forniery innych drzew liściastych za każdy m^3	230	250	—
Liściaste drewno użytkowe grube, twarde za każdy m^3	200	220	—
Liściaste drewno użytkowe grube, miękkie za każdy m^3	180	200	—
Drewno liściaste, papierówka krótka i inne krąglaki użytkowe za każdy m^3	240	260	120
Drewno liściaste, twarde, szczapy opałowe i krąglaki opałowe za każdy mp.	200	220	—
Drewno liściaste, miękkie, szczapy opałowe i krąglaki opałowe za każdy mp.	180	170	—
Drewno iglaste, bloki za każdy m^3	160	180	100
Drewno iglaste, drewno użytkowe grube za każdy m^3	140	160	100
Drewno iglaste, kopalniaki i papierówka w dłużycach za każdy m^3	180	200	125
Drewno iglaste, stemple kopalniane, papierówka krótka i inne krąglaki użytkowe za każdy m^3	210	230	150
Drewno iglaste, szczapy opałowe i krąglaki opałowe za każdy mp.	180	200	100
Uzyskanie świerkowej kory garbarskiej za każdy m^3	—	—	150

(3) W stawkach wynagrodzenia od sztuki mieści się zapłata za zrywkę drewna, układanego w stosy do średniej odległości 30 m. Zapłatę za zrywkę poza tę odległość winny ustalić państwowe nadleśnictwa w myśl ust. 1.

(4) Wynagrodzenia od sztuki obowiązują w normalnych, siedliskowych, drzewostanowych i klimatycznych warunkach. Przy zrębach na stromych stokach, w bardzo bagnistym terenie, w drzewostanach o zwartym podszyciu, o bardzo źle uformowanych strzałach lub o przeszło 50% na-

kranken Stämmen, an denen Gesundschneiden erforderlich ist, in Lichtschlägen unter 0,5 Bestokkungsgrad sowie bei Dauerschnee über 25 cm Höhe können die Stücklohnsätze durch die staatlichen Oberförstereien bis zu 50 v. H. heraufgesetzt werden. Zuschläge aus anderen als den angegebenen Gründen können durch den Inspektionsforstmeister bis zur Höhe von 50 v. H. der Stücklohnsätze festgesetzt werden. Die Erhöhung kann sich auf einzelne Sortimente, ganze Schläge oder auch auf grössere Forstbezirke zur Erreichung eines Ausgleichs erstrecken. Entstehen Zweifel darüber, ob die Voraussetzungen für eine Erhöhung der Stücklöhne vorliegen, so entscheidet der Distriktschef.

§ 4

Arbeitszeit.

(1) Die regelmässige werktägige Arbeitszeit — ausschliesslich der Pausen und einer zumutbaren An- und Rückmarschzeit — beträgt 8 Stunden täglich oder 96 Stunden in der Doppelwoche, soweit nicht wegen der Licht- und Witterungsverhältnisse Kürzungen erforderlich sind. Bei der Holznachzucht beträgt die Arbeitszeit 10 Stunden täglich oder 120 Stunden in der Doppelwoche.

(2) Beträgt der An- und Rückmarsch zu Fuss von der Wohnung zum Arbeitsplatz zusammen mehr als 3½ Stunden täglich, so ist für die überschiessende Zeit eine Wegezeitvergütung in Höhe des Stundenlohnes für jede angefangene Stunde zu gewähren.

§ 5

Erholungsurlaub.

(1) Den Beschäftigten kann in jedem Kalenderjahr (Urlaubsjahr) einmal Erholungsurlaub unter Fortzahlung der Bezüge gewährt werden, wenn sie mindestens drei Jahre ununterbrochen in jedem Jahr sechs Monate im gleichen Betriebe ihre Arbeitspflicht treu erfüllt haben. Der Leiter des Betriebes entscheidet über Gewährung oder Nichtgewährung des Urlaubs.

(2) Der Urlaub beträgt in der Regel sechs Arbeitstage. Darüber hinaus kann im Falle besonderer Erholungsbedürftigkeit mit Zustimmung des Arbeitsamtes ein zusätzlicher Urlaub gewährt werden, der jedoch drei und, wenn der Beschäftigte das 40. Lebensjahr vollendet hat, sechs Arbeitstage nicht überschreiten darf.

(3) Als Urlaubsentgelt erhalten die Beschäftigten den achtfachen Stundenlohn (Zeitlohn) ihrer Lohnstufe, in der Holznachzucht den zehnfachen Stundenlohn. Das Urlaubsgeld wird in der Regel je zur Hälfte vor Urlaubsbeginn und bei Wiederantritt der Arbeit gezahlt.

(4) Während des Urlaubs ist die Ausübung von Erwerbsarbeit, die dem Urlaubszweck widerspricht, verboten. Bei Zuwiderhandlung wird das Urlaubsgeld nicht gezahlt; bereits gezahltes Urlaubsgeld ist zurückzuzahlen.

§ 6

Inkrafttreten.

Diese Tarifordnung tritt am 1. März 1941 in Kraft.

Krakau, den 7. Februar 1941.

Der Leiter der Abteilung Arbeit in der Regierung des Generalgouvernements Dr. Frauendorfer

padniętych hubą pniach, wymagających wyrzynki chorych części, w cięciach prześwietlających poniżej 0,5 stopnia zadrzewienia jakoteż przy wiecznym śniegu powyżej 25 cm mogą stawki wynagrodzeń od sztuki być przez państwowe nadleśnictwa podwyższone do 50%. Dodatki z innych, aniżeli podanych powodów mogą być ustalone przez „Inspektionsformeister" do wysokości 50% stawek wynagrodzeń od sztuki. Podwyżka może obejmować poszczególne sortymenty, całe zręby lub też większe okręgi leśne celem osiągnięcia wyrównania. Jeżeli istnieją wątpliwości co do tego, czy zachodzą założenia do podwyżki wynagrodzeń od sztuki, to rozstrzyga Szef Okręgu.

§ 4

Czas pracy.

(1) Regularny właściwy czas pracy — z wyłączeniem przerw i przypuszczalnego czasu przyjścia i powrotu — wynosi 8 godzin dziennie lub 96 godzin w dwu tygodniach, o ile z powodu warunków świetlnych i atmosferycznych nie są konieczne skrócenia. Przy poprawkach (Holznachzucht) wynosi czas pracy 10 godzin dziennie lub 120 godzin w dwu tygodniach.

(2) Jeżeli czas przyjścia i powrotu z mieszkania do miejsca pracy wynosi razem pieszo więcej, aniżeli 3½ godziny dziennie, to należy za czas, wybiegający poza wyżej określoną normę, udzielić odpowiedniej zapłaty za stratę czasu (Wegezeitvergütung) w wysokości godzinowego za każdą rozpoczętą godzinę.

§ 5

Urlop wypoczynkowy.

(1) Zatrudnionym może być w każdym roku kalendarzowym (rok urlopowy) udzielony jeden raz urlop wypoczynkowy przy biegnących nadal poborach, jeżeli conajmniej w ciągu trzech lat nieprzerwanie w każdym roku przez sześć miesięcy w tym samym zakładzie wiernie wypełniali swe obowiązki pracy. Kierownik przedsiębiorstwa rozstrzyga o udzieleniu lub nieudzieleniu urlopu wypoczynkowego.

(2) Urlop wynosi z reguły sześć dni roboczych. Powyżej tej granicy może być w wypadku szczególnej potrzeby wypoczynku za zgodą Urzędu Pracy udzielony urlop dodatkowy, który jednakowoż nie może trzech dni, a jeżeli zatrudniony ukończył 40 rok życia, sześciu dni roboczych przekraczać.

(3) Jako wynagrodzenie urlopowe otrzymują zatrudnieni ośmiokrotne godzinowe (wynagrodzenie według czasu) ich szczebla płacy, zaś przy poprawkach dziesięciokrotne godzinowe. Wynagrodzenie urlopowe wypłaca się z reguły po połowie przed rozpoczęciem urlopu i przy ponownym przystąpieniu do pracy.

(4) Zakazanym jest podczas urlopu wykonywanie pracy zarobkowej, sprzeciwiającej się celowi urlopu. W wypadkach wykroczenia nie wypłaca się wynagrodzenia urlopowego; już wypłacone wynagrodzenie urlopowe należy zwrócić.

§ 6

Wejście w życie.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 7 lutego 1941 r.

Kierownik Wydziału Pracy w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa Dr. Frauendorfer